

3. Хилдебранд је 1049. год. дошао у Рим. Управо те године и почиње његово познато деловање као реформатора цркве. Зато се може сматрати да је 1049. год. година "рођења" Хилдебранда као највећег реформатора цркве [41, т. 4, стр. 57]. Осим тога, 1053. година је најважнији датум у Хилдебрандовој "биографији" (в. даље)

Коментар. Подсетимо се да је главни датум који је повезан с Христосом, датум његове смрти, датум "страдања", стубовања (распећа). Датум његовог рођења се рачунао по датуму смрти (уназад за 33 године). В. јеванђеља и "рачунање" Дионисија Малог. Зато је врло добро поклапање датума смрти Христоса и Хилдебранда (при померању за $T=X+300$) важна чињеница. На тај начин се померањем за 1053 године (тј. $T=X+300$) нулта година поклапа с 1053. годином. Вероватно је у многим документима рачунање "нове ере" и почело од 1053. год.

4. Година 1053. је веома познат датум у историји светске цркве: године 1054. (или 1053.) десио се разлаз Источне и Западне цркве, такозвани "црквени раскол" (који ни до данас није отклоњен) [117, стр. 259]. За Западноу цркву заиста почиње нова ера

Коментар. Црквени раскол 1054. (или 1053.) год. није повезан ни с чим другим, доли с Хилдебрандовом реформом на Западу, с његовим именом и личношћу, па се зато и сам "почетак нове ере" природно идентификује с почетком његовог деловања, с његовим "политичким рођењем", тј. с рођењем нове реформаторске западне цркве

5. Хилдебранда сматрају за "сина дрводеље" [41, т. 4, стр. 139]. Средњо-вековне хронике описују "младог Хилдебранда" као бога: "из његове главе је сукљао пламен" итд. [41, т. 4, стр. 179, комент. 1]

Коментар. Ни за једног другог римског папу, сем Хилдебранда, хронике не кажу да је био "син дрводеље". Та његова карактеристика је јединствена (као и иста таква карактеристика Исусова у целој јеванђеоској литератури)

6. О мајци Хилдебрандовој нисмо успели да нађемо података. Ипак, његов ујак је

3. Померањем за $T=X+300$ "рођење Исуса Христоса" пада у 1053. год. То се само за 4 године разликује од 1049. године, када се Хилдебранд први пут појавио у Риму. Христова смрт после 33 године пада у 1086. год., а 1085. година је година Хилдебрандове смрти

4. "Почетак н.е." се сматра за почетак нове цркве - хришћанско-јеванђеоске. Јеванђеоска обојеност II в. тачно се поклапа (померањем за $X+300$) с "јеванђеоским успоном" у XI в. Посебно се поклапа с почетком крсташких ратова, који су се водили "под заставом јеванђеља"

5. У јеванђељима Исуса Христоса зову "сином дрводеље". Христово рођење је описано као рођење и "оваплоћење" бога. Приметимо да су аналогне карактеристике Хилдебранда, наведене лево, јединствене међу римским папама

6. По јеванђељима је "мајка" Исуса Христоса била Марија (која је касније